

Отъ природните стихии, поройните дъждове съ най-страшните истребители на рибата, особено ако падне пороя въ мъстността го да и стръмна¹⁾. Тукъ падналата вода, като се стича въ рѣките по е пътъ си завлича пръстъ, глина, пясъкъ, камъни, суhi листа, гранки и корани; отъ това рѣките се затиняваатъ до такава степень, че спиратъ дишанието и рибите отъ което са асфиксиратъ и умиратъ²⁾.

Големите и продължителни лѣтни горещини, пригружени съ бездъждие, испаряватъ въ големо количество водата на рѣките, които или преежхватъ или ставатъ съвсемъ плитки, вследствие на което рибите се излагатъ на голема опасност. понеже като се лишаватъ отъ нуждния елементъ за укриване, съ най-простите рибарски способи могатъ да се изловятъ всичките.

При силните и трайни студове, когато температурата на водата спадне до 0° и върви до - 20° водата на рѣките се заледява и ония отъ рѣките, които иматъ даже и до 1 м. 20 с. м. дълбочина съвсемъ замръзватъ, а рибите, лишени отъ елемента си (водата) и отъ нуждното количество въздухъ, умиратъ.

Много видове сладководни риби: бойникъ (скобаръ, алай), шаранъ (сазанъ, карпъ), карагъозъ (карабалъкъ), кленъ (кефалъ, пъстърва, чига, сомъ, изъ дълбоките рѣки на България, както и нѣкои отъ Черно и Бѣло море като: есетрата (мерсинъ) Черноморската и Бѣломорската сардела (*Alausa Pontica* и *Al. vulgaris*), морския кефалъ (илария — *Mugil cephalus* и *M. capito*), като наближи сезона за оплодотворяване, подбуджани отъ инстинкта, събиратъ се по цѣли роеве (облаци) мажки и женски отъ единъ и сѫщи видъ и предприематъ, противъ течението на рѣките, пътешествия по-нѣкога отъ 30 до 800 километра растояние съ цѣль да достигнатъ до подходящата — споредъ натурата имъ — срѣда, гдѣто като снескатъ

1) Обикновено поройните дъждове съ толкова съчувствителни и пагубни, ако падналата вода ще тръбва да се стече по голи стръмни и глинести ридове; тѣ съ съвсемъ безвредни ако съ паднали въ лѣсове, отъ гдѣто бавно и постепенно се процъежда водата до рѣките.

2) Извѣстно е, че рибите иматъ нужда отъ въздухъ, като и животните на сушата. Тѣхните специални органи за дишане съ ушиятъ (жабритъ); въ мякнатата вода влаканцата на ушиятъ имъ се залячватъ съ пръстъ и пясъкъ, отъ което дишанието се спира и живота угасва.